

การรับรู้และพฤติกรรมมารยาทไทยที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีน
ในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
**A Desirable Perception and Behavior of Thai Courtesy of
Chinese Students in Chiang Mai University**

Xiaomin Ma¹,
จารุณี มณีกุล² และ ชรินทร์ มั่งคั่ง³
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
**Xiaomin Ma¹,
Jarunee Maneekul² and Charin Mangkhang³**
Chiang Mai University, Thailand^{1,2,3}
Corresponding Author, E-mail: maggiemxm5@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการรับรู้และพฤติกรรมมารยาทไทยที่พึงประสงค์ สภาพปัญหาการเรียนรู้และศึกษาแนวทางการเรียนรู้มารยาทไทยที่พึงประสงค์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือนักศึกษาจีนที่ศึกษาในคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 57 คน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์มารยาทไทยที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้สถิติทดสอบสหสัมพันธ์ของ เพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation)

ผลวิจัยพบว่า

1) นักศึกษามีการรับรู้พฤติกรรมมารยาทไทยที่พึงประสงค์โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 และพฤติกรรมมารยาทไทยที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43

* วันที่รับบทความ: 22 เมษายน 2562; วันแก้ไขบทความ 27 มิถุนายน 2562; วันตอบรับบทความ: 29 มิถุนายน 2562

Received: April 22, 2019; Revised: June 27, 2019; Accepted: June 29, 2019

- 2) ปัญหาการเรียนรู้เรื่องมารยาทไทยที่พบมากที่สุด คือ ด้านการทำความเคารพ
- 3) นักศึกษามีแนวทางการแก้ปัญหาในการเรียนรู้มารยาทไทยที่พึงประสงค์ในด้านการทำความเคารพโดยมีการเรียนรู้ผ่านสื่อ วิดีทัศน์ โทรทัศน์ และภาพยนตร์

คำสำคัญ: การเรียนรู้; สภาพปัญหาการเรียนรู้มารยาทไทย; การรับรู้มารยาทไทย
ที่พึงประสงค์; พฤติกรรมมารยาทไทยที่พึงประสงค์; นักศึกษาจีน

Abstract

The purpose of this research were. To study the habits and manners of Thailand recognized and to study the problems of learning and education approach to learning the etiquette of Thailand in Chiang Mai University students. The sample used is the Chinese students studying in the Faculty of Humanities, University of Chiang Mai. The total number of 57 people by selecting a specific method. Tools used in this research is the questionnaire and interview etiquette and style of Thailand in Chiang Mai University students. Statistics used in the analysis include percentage frequency values, average, standard deviation and use statistical tests of correlation Pearson (Pearson Product Moment Correlation) research found that

1) students of Thailand is a desirable etiquette by images included on many levels. Average is equal to 3.54 and Thai etiquette desirable behavior of Chinese students in the overall picture was at a moderate level With an average of 3.43

2) learning problems stories Thailand manners, the most common is to respect

3) students have problem-solving approach to learning the etiquette of Thailand desirable in respect by learning through the media. Video of tv and movies.

Keywords: Perception; The Problem of Learning Thai Courtesy;
The Desirable Perception of Thai Courtesy;
The Desirable Behavior of Thai Courtesy; Chinese Students

บทนำ

ปัจจุบันนี้ สังคมมีการเปลี่ยนแปลง และโลกมีการแข่งขันมากขึ้นส่งผลให้แต่ละประเทศพัฒนาความเจริญก้าวหน้าในด้านต่างๆ โดยเฉพาะในด้านเศรษฐกิจ วิทยาการ และด้านเทคโนโลยี และยังมีการติดต่อสื่อสารเกิดความร่วมมือระหว่างประเทศอีกด้วย สำหรับประเทศจีนกับประเทศไทย ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันนี้ ทั้งสองประเทศมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะในด้านสังคมและวัฒนธรรม แต่เนื่องจากภูมิศาสตร์และสภาพภูมิอากาศของแต่ละประเทศไม่เหมือนกัน นิสัยและวิถีชีวิตของผู้คนในการดำรงชีวิตจึงมีความแตกต่างกัน ทำให้วัฒนธรรมของแต่ละประเทศจึงมีความแตกต่างกัน

ประเทศไทยและประเทศจีน ทั้งสองประเทศต่างก็เป็นประเทศที่มีชื่อเสียงในด้านมารยาทแต่ด้วยทั้งสองประเทศมีวัฒนธรรมที่ต่างกัน จึงทางด้านการมารยาทก็มีความแตกต่าง สำหรับมารยาทไทยเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญที่แสดงให้เห็นนับว่าเป็นสิ่งหนึ่งซึ่งถือเป็นเอกลักษณ์ที่แสดงถึงความเป็นไทย ไม่ว่าจะเป็นการไหว้ การพูดจา เป็นส่วนหนึ่งที่แสดงให้เห็นถึงความเจริญงอกงามและแสดงความเป็นระเบียบแบบแผน ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรม

เนื่องจากนักศึกษาจีนกำลังประสบอยู่ในบริบททางวัฒนธรรมไทยนี้เอง ทำให้นักศึกษาจีนอาจเกิดความไม่เข้าใจและเผชิญกับสิ่งที่ไม่คุ้นเคย ทำให้เกิดความตึงเครียด จากสิ่งที่แตกต่างออกไปจากเดิมจนส่งผลกระทบต่ออาการทางจิตใจและร่างกายได้ โดยจะแสดงออกทางพฤติกรรม เช่นการแสดงความเคารพ การพูด การเดิน รวมทั้งการรู้จักปฏิบัติตนต่อผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม การเรียนรู้และฝึกปฏิบัติมารยาทไทยจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่ทำให้สถาบันต่างๆ ตระหนักถึงความจำเป็นที่ต้องส่งเสริมและปลูกฝังมารยาทไทยของเด็กและเยาวชนควบคู่ไปกับการพัฒนาประเทศด้านอื่นๆ (Rungrutai Jaturapuchapornpong, 2013 : 531-540) อีกทั้ง สังคมไทยยังเปิดกว้างต้อนรับผู้มาเยือนทุกเชื้อชาติ ศาสนา โดยเฉพาะ “คนจีน” ซึ่งการเดินทางไปมาหาสู่ของคนสองประเทศดำเนินมาอย่างยาวนาน จนนำไปสู่การเดินทางมาไทยเพื่อแสวงหาโอกาสในการทำงาน การท่องเที่ยว หรือแม้กระทั่งโอกาสด้านการศึกษาโดยพบว่าปัจจุบันมีนักศึกษาจีนจำนวนมากถึง 31,000 คน ที่เข้ามาศึกษาต่อในสถาบันอุดม ศึกษาทั่วประเทศไทย (Embassy of The People's Republic of China in The Kingdom of Thailand, 2017 : 2) โดยปัจจุบันพบว่ามีนักศึกษาจีนระดับปริญญาตรีจำนวนมากถึง 523 คน ที่มีสถานะเป็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (Registration Office Chiang Mai University, 2018 : 3) และในขณะเดียวกันการที่

นักศึกษาจีนเข้ามาเรียนเป็นจำนวนมากนั้น ทำให้นักศึกษาจีนต้องเผชิญปัญหาที่หลากหลายไม่ว่าในด้านสภาพแวดล้อม หรือว่าในด้านวัฒนธรรมในชีวิตประจำวัน นักศึกษาจีนไม่เพียงแต่เรียนรู้ภาษาไทย ยังต้องการเข้าใจวัฒนธรรมไทยและมีทักษะทางภาษาและทักษะการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมเพื่อหลีกเลี่ยงความขัดแย้งเราต้องศึกษาวัฒนธรรมที่แตกต่างกันก่อนเพื่อนำเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาได้อย่างเช่น มารยาท เมื่อนักศึกษาจีนเข้ามาอยู่ในสภาพแวดล้อมของวัฒนธรรมไทยแล้วจึงมีความจำเป็นที่จะต้องปรับตัวและเรียนรู้มารยาทในสังคมไทยและวัฒนธรรมไทยโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของมารยาทพื้นฐานในชีวิตประจำวันของสังคมไทยได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมและให้คนที่อยู่ในสังคมไทยยอมรับ เพื่อให้ตนเองไม่รู้สึกแตกต่างจากกลุ่มบุคคลอื่นและเพื่อให้เข้ากับบรรทัดฐานและวิถีปฏิบัติของสังคมไทยและวัฒนธรรมไทย

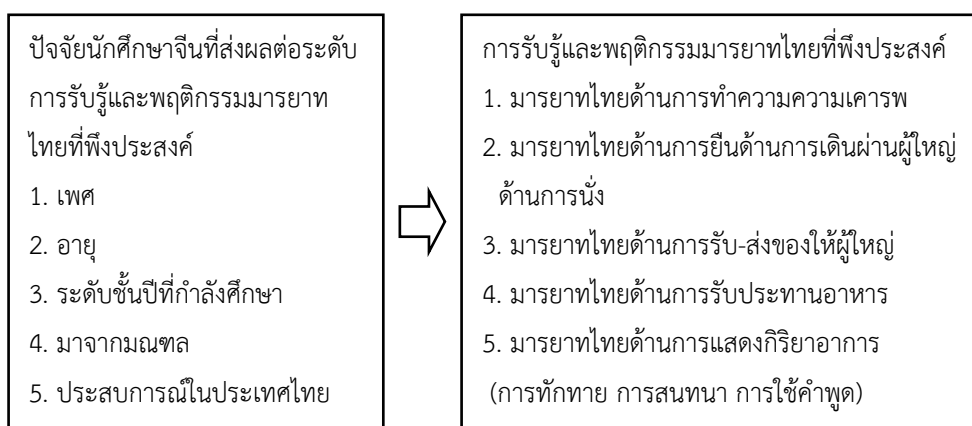
จากหลักการและเหตุผล จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาเรื่อง “การรับรู้และพฤติกรรมมารยาทไทยที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่” เพื่อศึกษาการรับรู้และพฤติกรรมมารยาทไทยที่พึงประสงค์ และศึกษาสภาพปัญหาการเรียนรู้อมารยาทไทยที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งจะเป็แนวทางกรเรียนมารยาทไทยที่พึงประสงค์สำหรับนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการรับรู้และพฤติกรรมมารยาทไทยที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
2. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการเรียนรู้อมารยาทไทยที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
3. เพื่อศึกษาแนวทางการเรียนรู้อมารยาทไทยที่พึงประสงค์สำหรับนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

กรอบแนวคิดการวิจัย

การรับรู้และพฤติกรรมมารยาทไทยที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์จากหนังสือมารยาทไทย ที่ใช้ประกอบในการแข่งขันกิจกรรม ของกลุ่มสาระสังคมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม ของงานศิลปหัตถกรรมนักเรียนโดยกรมส่งเสริมวัฒนธรรม สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาประยุกต์ใช้สร้างกรอบแนวคิด ดังนี้

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย

ประชากร ได้แก่ นักศึกษาจีนที่กำลังศึกษาอยู่คณะมนุษยศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 มีนักศึกษาจีนทั้งหมด 523 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาจีนที่กำลังศึกษาในคณะมนุษยศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โดยการเลือกแบบเจาะจงซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 57 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้ คือ 1) แบบสอบถามการรับรู้และพฤติกรรมมารยาทไทยที่ความพึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่าจำนวน 34 ข้อ และ 2) แบบสัมภาษณ์ปลายเปิดที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในการเรียนรู้มารยาทไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ผลการวิจัย

1. ผลระดับการรับรู้มารยาทไทยที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนพบว่านักศึกษาจีนมีค่าเฉลี่ยในภาพรวม ($\bar{X}_1$) = 3.54 การรับรู้มารยาทไทยอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการแสดงกิริยาอาการ(การทักทายการสนทนา การใช้คำพูด) ($\bar{X}_1$) = 4.21 ด้านการรับประทานอาหาร ($\bar{X}_1$) = 3.72 ด้านการทำความเคารพ ($\bar{X}_1$) = 3.61 ระดับการรับรู้อยู่ในระดับมาก และมีค่าเฉลี่ยด้านการยืนการเดินผ่านผู้ใหญ่การนั่ง ($\bar{X}_1$) = 3.22 ด้านการรับ-ส่งของ ให้ผู้ใหญ่ ($\bar{X}_1$) = 3.03 ระดับการรับรู้อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

ผลระดับพฤติกรรมมารยาทไทยที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนพบว่านักศึกษาจีนมีค่าเฉลี่ยในภาพรวม ($\bar{X}_2$) = 3.43 พฤติกรรมมารยาทไทยอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านการแสดงกิริยาอาการ(การทักทาย การสนทนา การใช้คำพูด) ($\bar{X}_2$) = 4.14 ด้านการรับประทานอาหาร ($\bar{X}_2$) = 3.77 ระดับพฤติกรรมอยู่ในระดับมาก และมีค่าเฉลี่ยด้านการทำความเคารพ ($\bar{X}_2$) = 3.33 ด้านการยืนการเดินผ่านผู้ใหญ่ การนั่ง ($\bar{X}_2$) = 3.17 ด้านการรับ-ส่งของ ให้ผู้ใหญ่ ($\bar{X}_2$) = 2.80 ระดับพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลางตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้มารยาทไทยที่พึงประสงค์กับพฤติกรรมมารยาทไทยที่พึงประสงค์และความสัมพันธ์ระหว่างเพศอายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยของนักศึกษาจีนกับการรับรู้และพฤติกรรมมารยาทไทยที่พึงประสงค์

การรับรู้	พฤติกรรม		
	Pearson	Sig. (2-	ระดับ
ด้านการทำความเคารพ	.690**	.000	ค่อนข้างสูง
ด้านการรับ-ส่งของ ให้ผู้ใหญ่	.744**	.000	ค่อนข้างสูง
ด้านการยืน/การเดินผ่านผู้ใหญ่	.851**	.000	สูงมาก
ด้านการรับประทานอาหาร	.737**	.000	ค่อนข้างสูง
ด้านการแสดงกิริยาอาการ	.602**	.000	ค่อนข้างสูง
รวม	.682**	.000	ค่อนข้างสูง

**Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed)

*Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed)

ตารางที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้มารยาทไทยที่พึงประสงค์กับพฤติกรรมมารยาทไทยที่พึงประสงค์

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการวิเคราะห์แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้มารยาทไทยที่พึงประสงค์กับพฤติกรรมมารยาทไทยที่พึงประสงค์ด้านการทำความเคารพด้านการรับ-ส่งของ ให้ผู้ใหญ่ ด้านการยืน การเดินผ่านผู้ใหญ่ การนั่ง ด้านการรับประทานอาหารด้านการแสดงกิริยาอาการทั้ง 5 ด้าน มีค่า Sig.0.000 น้อยกว่า 0.01 ซึ่งหมายความว่า การรับรู้มารยาทไทยที่พึงประสงค์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมมารยาทไทยที่พึงประสงค์ในข้อความถึงพฤติกรรมมารยาทไทยที่พึงประสงค์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งแสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างสูงหมายความว่านักศึกษาจีนมีการรับรู้มารยาทไทยที่พึงประสงค์มากขึ้นจะมีพฤติกรรมมารยาทไทยที่พึงประสงค์มากขึ้น

รายด้าน	การรับรู้และพฤติกรรม	เพศ			อายุ			ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา			ระยะเวลาอยู่ในประเทศไทย		
		Pe ars on Cor rel ati on	Sig. (2- tai le d)	ระ ดับ ควา ม ส ัม พ ัน ธ์	Pea rso n Cor rela tio n	Si g. (2- tai le d)	ระดับ ความ ส ัม พ ัน ธ์	Pe ars on Co rrel ati on	Sig. (2- tail ed)	ระ ดับ ควา ม ส ัม พ ัน ธ์	Pea rso n Cor rela tion	Sig. (2- taile d)	ระดับ ความ ส ัม พ ัน ธ์
การทำ ความ เคารพ	การ รับรู้	- .03 6	.7 89	ไม่มี	.34 6**	.0 08	ค่อนข้าง ต่ำ	.19 9	.13 9	ไม่มี	.34 2**	.009	ค่อนข้าง ต่ำ
	พฤติกรรม	- .04 9	.7 19	ไม่มี	.17 2	.2 01	ไม่มี	.06 8	.61 7	ไม่มี	.17 8	.186	ไม่มี
ด้านการ รับ-ส่ง ของ ให้ ผู้ใหญ่	การ รับรู้	.04 1	.7 60	ไม่มี	.17 7	.1 87	ไม่มี	.09 0	.50 4	ไม่มี	.18 7	.164	ไม่มี
	พฤติกรรม	- .01 0	.9 44	ไม่มี	- .01 6	.9 09	ไม่มี	- .06 5	.62 8	ไม่มี	.03 2	.814	ไม่มี
ด้านการ ยืน การ เดินผ่าน	การ รับรู้	- .08 4	.5 35	ไม่มี	- .03 3	.8 07	ไม่มี	- .03 4	.80 3	ไม่มี	.01 4	.918	ไม่มี

วารสารบัณฑิตศึกษามหาจุฬาลงกรณ์ 229

ปีที่ 6 ฉบับที่ 2 ประจำเดือนเมษายน – มิถุนายน 2562

ผู้ใหญ่อ่านหนังสือ	พฤติกรรม	- .08 7	.5 18	ไม่มี	- .10 7	.4 28	ไม่มี	- .08 6	.52 3	ไม่มี	.03 7	.785	ไม่มี
ด้านการรับรู้	การรับรู้	- .17 3	.1 99	ไม่มี	- .00 4	.9 75	ไม่มี	- .07 3	.58 9	ไม่มี	.10 0	.461	ไม่มี
อาหาร	พฤติกรรม	- .14 8	.2 70	ไม่มี	.03 3	.8 06	ไม่มี	- .14 4	.39 6	ไม่มี	.11 0	.413	ไม่มี
ด้านการแสดง	การรับรู้	- .20 1	.1 34	ไม่มี	.05 4	.6 87	ไม่มี	- .08 4	.53 6	ไม่มี	.06 7	.620	ไม่มี
อาการ	พฤติกรรม	- .20 5	.1 26	ไม่มี	.02 9	.8 28	ไม่มี	.12 6	.35 2	ไม่มี	- 116	.390	ไม่มี

****Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed)**

***Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed)**

ตารางที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศอายุ ชั้นปี ที่กำลังศึกษา ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยของนักศึกษาจีนกับการรับรู้และพฤติกรรมมารยาทไทยที่พึงประสงค์ดังตารางต่อไปนี้

จากตารางที่ 2 พบว่าเพศและชั้นปีที่กำลังศึกษาของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้และพฤติกรรมมารยาทไทยที่พึงประสงค์สำหรับมารยาทไทยด้านการทำความเคารพ อายุและระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยของนักศึกษามีความสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำกับการรับรู้มารยาทไทยที่พึงประสงค์ แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมมารยาทไทยที่พึงประสงค์ และในด้านการรับ-ส่งของ ให้ผู้ใหญ่ ด้านการยืน การเดินผ่านผู้ใหญ่ การนั่ง ด้านการรับประทานอาหาร ด้านการแสดงกิริยาอาการ 4 ด้านนี้ อายุและระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้และพฤติกรรมมารยาทไทยที่พึงประสงค์

ผลการวิเคราะห์แบบสัมภาษณ์ปลายเปิดเกี่ยวกับสภาพปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาในการเรียนรู้มารยาทไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในการเรียนรู้มารยาทไทยของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่จากจำนวนแบบสอบถามทั้งหมด 57 ฉบับ ผู้ที่ตอบแบบสอบถามปลายเปิดทั้งหมด 48 คิดเป็นร้อยละ 84.2 โดยเนื้อหา ดังนี้

สภาพปัญหาที่พบในการเรียนรู้มารยาทไทย

ในด้านการทำความเข้าใจความเคารพนักศึกษาจีนส่วนใหญ่มีปัญหาในการแสดงออกไม่ถูกต้องและเหมาะสม (จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0)

ด้านการรับ-ส่งของให้ผู้ใหญ่ นักศึกษาจีนส่วนใหญ่มีปัญหาไม่ทราบวิธีการรับ-ส่งของผู้ใหญ่ ด้วยมือขวาหรือมือซ้ายหรือสองมือ (จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 22.9)

ด้านกรียน ด้านการเดินผ่านผู้ใหญ่ ด้านการนั่งนักศึกษาจีนส่วนใหญ่มีปัญหาด้านความรู้ความเข้าใจเรื่องมารยาทไทยด้านกรียน ด้านการเดินผ่านผู้ใหญ่ ด้านการนั่ง (จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0)

ด้านการรับประทานอาหารนักศึกษาจีนส่วนใหญ่มีปัญหาไม่ทราบว่าเมื่อรับประทานอาหารเสร็จให้รวบซ้นส้อม (จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 39.6)

ด้านการแสดงกิริยาอาการ (การทักทาย การสนทนา การใช้คำพูด) นักศึกษาจีนส่วนใหญ่มีปัญหา ในการสนทนาไม่ได้ใช้คำที่แสดงความเคารพต่อกัน เช่น “ครับ”/ “ค่ะ” (จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5) มารยาทไทยด้านอื่นๆ มีนักศึกษาจีนจำนวน 21 คนที่สัมภาษณ์จากทั้งหมด 48 คน มีปัญหาด้านการแต่งกายส่วนใหญ่มีปัญหาในการแต่งกายไปวัด (จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 22.9)

แนวทางแก้ปัญหาในการเรียนรู้มารยาทไทย

โดยในด้านการทำความเข้าใจ (จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 56.3) และด้านการแสดงกิริยาอาการ (จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 52.1) นักศึกษาจีนได้ใช้การเรียนรู้ผ่านสื่อวีดิทัศน์โทรทัศน์หรือภาพยนตร์

สำหรับด้านการรับ-ส่งของผู้ใหญ่ (จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 54.2) ด้านกรียน การเดินผ่านผู้ใหญ่ การนั่ง (จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 54.2) นักศึกษาจีนใช้การแก้ปัญหาโดยใช้ค้นหาความรู้มารยาทไทยทางออนไลน์และด้านการรับประทานอาหาร (จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 54.2) นักศึกษาจีนใช้การแก้ปัญหาโดยใช้ปฏิบัติตามคนไทยที่อยู่รอบตัว

อภิปรายผลการวิจัย

นักศึกษามีการรับรู้มารยาทไทยที่พึงประสงค์โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากซึ่งหมายความว่านักศึกษาจีนที่เข้ามาศึกษาในประเทศไทยมีการเปิดใจในการรับรู้เกี่ยวกับมารยาทไทยอย่างเต็มที่ สอดคล้องกับ Rungrutai Jaturapuchapornpong (2013 : 531-540) กล่าวถึงปัจจัยที่ส่งเสริมการแสดงมารยาทไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม กล่าวว่า มารยาทเป็นวัฒนธรรมทางสังคมที่ทุกคนจะต้องยึดเป็นหลัก ประพฤติปฏิบัติเพื่อปรับให้เข้ากับสังคมได้ มารยาทเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตเป็นมรดกทางวัฒนธรรมด้วยมารยาทไทยเป็นเรื่องที่สำคัญต่อชีวิตประจำวันในสังคมไทย นักศึกษาจีนจึงต้องมีความรู้เกี่ยวกับมารยาทไทยเพื่อให้ตัวเองเข้าสังคมได้

นักศึกษามีพฤติกรรมการมารยาทไทยที่พึงประสงค์โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางซึ่งหมายความว่า นักศึกษาจีนที่เข้ามาศึกษาในประเทศไทยสามารถพยายามทำให้ตัวเองมีพฤติกรรมการมารยาทไทยตามการรับรู้มารยาทไทยของตัวเอง เพื่อมีพฤติกรรมที่เหมาะสมกับบุคคล โอกาส และสถานที่ ซึ่งสอดคล้องกับ Ingon Rodnoi (2008 : 1-2) ในเรื่องพฤติกรรมการแสดงมารยาทไทยที่พึงประสงค์ ของเด็กปฐมวัยโดยการจัดกิจกรรมการเล่นนิทานประกอบการฝึกปฏิบัติจริง กล่าวว่า บุคคลที่มี มารยาทดีจะต้องเป็นผู้มีสัมมาคาราวะ รู้จักเคารพผู้อื่น รู้จักแสดงความอ่อนน้อมทั้งกายวาจาและใจ ตลอดจนยังต้องแสดงกิริยามารยาทให้กับผู้อื่นได้เหมาะสมกับบุคคล โอกาส และสถานที่

ด้านสภาพปัญหาในการเรียนรู้มารยาทไทยของนักศึกษาจากจำนวนแบบสอบถามการรับรู้พฤติกรรมการมารยาทไทยทั้งหมด 57 ฉบับ ผู้ที่สัมภาษณ์ปลายเปิดทั้งหมด 48 คน คิดเป็นร้อยละ 84.2 นักศึกษาจีนพบปัญหาในการเรียนรู้มารยาทไทยทั้ง 5 ด้านซึ่งสอดคล้องกับ Sureewan Sathiansukon (2011 : 127-140) วิจัยเรื่อง การสอนภาษาไทยให้แก่ นักศึกษาชาวจีนในด้านสภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไข กล่าวว่านักศึกษาจีนเข้ามาเรียนภาษาไทยในประเทศไทยมีเพื่อนชาวไทยน้อย จึงมีโอกาสน้อยที่จะได้ฝึกพูดภาษาไทย อาจเป็นเพราะนักศึกษาจีนที่เดินทางเข้าการศึกษาในประเทศไทยไม่ว่ากี่ปีแต่ยังมีมีจำนวนเพื่อนชาวไทยน้อยและมีโอกาสน้อยที่จะได้รู้จักชาวไทยจึงเป็นปัญหาในการเรียนรู้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน ในการเรียนรู้มารยาทไทยของนักศึกษาจีนก็เช่นเดียวกัน การที่นักศึกษาจีนขาดโอกาสรู้จักเพื่อนคนไทยหรือมีเพื่อนคนไทยจำนวนน้อย ทำให้การเรียนรู้มารยาทไทยของนักศึกษาจีนพบปัญหาหรืออุปสรรค

ด้านแนวทางแก้ปัญหาในการเรียนรู้มารยาทไทยของนักศึกษา นักศึกษาจีนในการเรียนรู้มารยาทไทยสามารถแก้ปัญหาด้วยตนเองได้ โดยใช้วิธีต่างๆ เช่นการเรียนรู้จากกลุ่มเพื่อนซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กมลทิพย์ รักเกียรติยศ และคณะ Kamontip Rakkiattiyod et al., (2017 : 60-72) ที่ได้ศึกษาเรื่องการปรับตัวทางวัฒนธรรมการเรียนรู้และการสื่อสารของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาจีนส่วนใหญ่พบปัญหาด้านการสื่อสารทางภาษาและ ด้านวิถีชีวิตความเป็นอยู่ เช่น การรับประทานอาหาร การเดินทาง ปัญหาด้านสุขภาพ พบว่ามีการปรับตัวในลักษณะของการผสมวัฒนธรรมจีนกับไทยมากขึ้น โดยการเรียนรู้จากกลุ่มเพื่อนและการปรับตัวตามสภาพแวดล้อมการหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับมารยาทไทยทางออนไลน์ ซึ่งจะช่วยให้ นักศึกษาจีนได้เรียนรู้เกี่ยวกับมารยาทไทยได้ง่ายขึ้น นักศึกษาจีนสามารถศึกษาค้นคว้าความรู้เกี่ยวกับมารยาทไทยได้ด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Surasak Boon-arch (2016 : 91-105) ได้ศึกษา กระบวนการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาชาวลาวและชาวกัมพูชา ในมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีพบว่า นักศึกษาสามารถศึกษาข้อมูลด้วยตนเองได้ การสืบค้นข้อมูลจาก อินเทอร์เน็ต เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับมหาวิทยาลัย และการเรียนรู้ วัฒนธรรมจากสื่อมวลชนของไทย ได้แก่ สื่อสังคมออนไลน์ สื่อวิทยุโทรทัศน์ สื่อภาพยนตร์ และสื่อสังคมออนไลน์ สื่อสิ่งพิมพ์ นอกจากนี้ นักศึกษาจีนได้เรียนรู้เรื่องมารยาทไทยจากการดูวิดีโอ/ดูทีวี/ดูหนัง และทำตามคนไทยที่อยู่รอบๆ ตัวเอง ซึ่งจะทำให้ นักศึกษาจีนเกิดการเรียนรู้และซึมซับพฤติกรรมเหล่านั้นและนำมาปฏิบัติในชีวิตประจำวันของนักศึกษาจีน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Xueni Dang (2011 : 8) ในเรื่อง มารยาทพื้นฐานและข้อห้ามทำของนักศึกษาจีนที่กำลังศึกษาอยู่ในประเทศไทย กล่าวว่าเนื่องจากความแตกต่างทางวัฒนธรรมระหว่างจีนและประเทศไทยความเข้าใจและความเคารพต่อนิสัยการเรียนรู้วัฒนธรรมของชาวจีนมารยาทพื้นฐานของนักศึกษาจีนที่เรียนและอาศัยอยู่ในประเทศไทยยังไม่ได้ได้รับความสนใจอย่างเพียงพอ แต่นักศึกษาจีนสามารถค้นหาวิธีที่เหมาะสมกับตัวเองมาแก้ปัญหาสอดคล้องกับทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 คือ รู้จักใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นเครื่องมือในการสืบค้น รวบรวมความรู้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่านักศึกษาจีนมีระดับการรับรู้และพฤติกรรมที่พึงประสงค์เกี่ยวกับเนื้อหาการร่ายไทยจำนวนทั้ง 34 ข้อ และนำวิธีการฝึกพฤติกรรมการแสดงมารยาทไทยที่ถูกต้องและเหมาะสมให้นักศึกษาจีนที่เรียนอยู่ในประเทศไทยจึงสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลในการส่งเสริมการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาจีนให้ทราบถึงมารยาทไทยมากขึ้นอีก

2. จากผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่าสภาพปัญหาการเรียนรู้มารยาทไทยของนักศึกษาจีนรวมทั้ง 5 ด้านจึงสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลในการส่งเสริมการเรียนรู้มารยาทไทยสำหรับนักศึกษาจีน

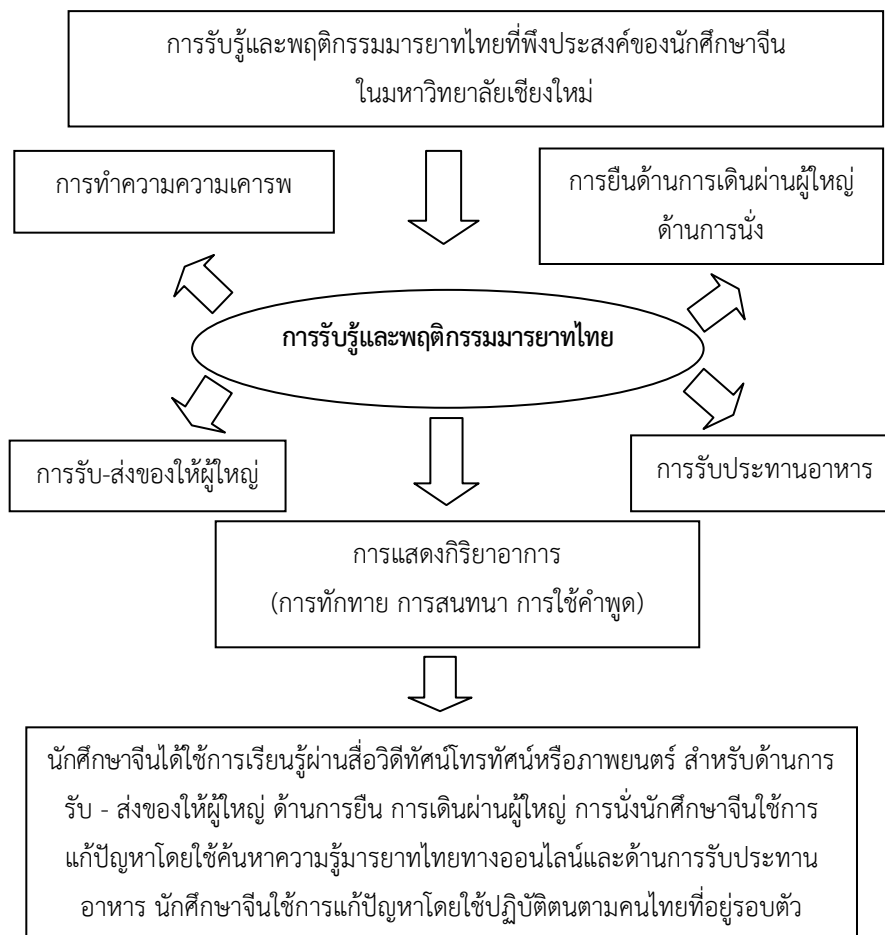
3. จากผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่าแนวทางแก้ปัญหาในการเรียนรู้มารยาทไทยหรือวัฒนธรรมไทยและสามารถปรับตัวเพื่อให้ตัวเองเข้าสังคมใหม่ได้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการทำวิจัยเกี่ยวกับการเพิ่มแหล่งการเรียนรู้มารยาทไทยและวิธีส่งเสริมแนวทางแก้ปัญหาในการเรียนรู้มารยาทไทยสำหรับนักศึกษาจีนในอนาคตต่อไป

2. ควรมีการทำวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตรการเรียนการสอนมารยาทไทยสำหรับนักศึกษาจีน

องค์ความรู้ใหม่

องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษามีการรับรู้เรื่องมารยาทไทยที่พึงประสงค์โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และนักศึกษามีพฤติกรรมเรื่องมารยาทไทยที่พึงประสงค์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง การรับรู้เรื่องมารยาทไทยที่พึงประสงค์มีความสัมพันธ์ค่อนข้างสูง กับพฤติกรรมมารยาทไทยที่พึงประสงค์ เมื่อนักศึกษาพบปัญหาในการเรียนรู้เรื่องมารยาทไทยด้านการทำความเคารพ ด้านการรับ-ส่งของให้ผู้ใหญ่ ด้านการยืน การเดินผ่านผู้ใหญ่ การนั่ง ด้านการรับประทานอาหาร และด้านการแสดงกิริยาอาการ นักศึกษามีแนวทางการแก้ปัญหาในการเรียนรู้มารยาทไทยที่พึงประสงค์ โดยในด้านการทำความเคารพและด้านการแสดงกิริยาอาการนักศึกษาจีนได้ใช้การเรียนรู้ผ่านสื่อวีดิทัศน์สำหรับด้านการรับ - ส่งของให้ผู้ใหญ่ ด้านการยืน การเดินผ่านผู้ใหญ่ การนั่งนักศึกษาจีนใช้การแก้ปัญหาโดยใช้ค้นหาความรู้มารยาทไทยทางออนไลน์ และด้านการรับประทานอาหาร

นักศึกษาจีนใช้การแก้ปัญหาโดยการปฏิบัติตามคนไทยที่ตนอยู่ใกล้ชิดทำให้เกิดการเรียนรู้ทางพฤติกรรมเรื่องมารยาทไทยได้ดียิ่งขึ้น

References

- Embassy of The People's Republic of China in The Kingdom of Thailand. (2017). Thai-Chinese tourism And Chinese tourists in Thailand. *Online*. Retrieved September 12, 2018. from: <http://www.chinaembassy.or.th/th>
- Ingon Rodnoi. (2008). *A Desirable Behavior of Thai Courtesy of Young Children Through Activated Storytelling. Master of Education Degree in Early Childhood Education*. Graduate School: Srinakharinwirot University.
- Kamontip Rakkiattiyod et al., (2017). Cultural Adaptation, Learning, and Communication among Chinese Students in Phetchaburi Rajabhat University. *Community University Engagement Journal*, 36(2), 60-72.
- Registration Office Chiang Mai University. (2018). Registration System. *Online*. Retrieved September 5, 2018. from: <https://www1.reg.cmu.ac.th/web/th>
- Rungrutai Jaturapuchapornpong. (2013). Factors Enhancing Thai Etiquettes Among High School Students in Phuttamonthon District, Nakhon Pathom Province. *Veridian E-Journal Silpakorn University*, 6(2), 531-540.
- Surasak BoonArg. (2016). Intercultural Adaptation Process of Laos and Cambodian Students in Ubon Ratchathani University. *Journal of Communication Arts*, 34(2), 91-105.
- Sureewan Sathiansukon. (2011). Teaching Thai to Chinese Students: Condition, Problems and Solutions. *Humanities Journals*, 18(1), 127-140.
- Xueni, D. (2011). Basic etiquette and taboos made of Chinese students are studying in Thailand. *Online*. Retrieved September 5, 2018. from: <https://wenku.baidu.com/view/46597299daef5ef7ba0d3cb1.html>